Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fiți gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XII nr. 20 (804) * joi 18 mai 1961 * 8 pagini 30 bani

DIN NOU TEZE!

Anul școlar se apropie de sfîrșit, elevii dau tezele pe trimestrul III, examenele de absolvire sînt aproape și pretutindeni copiii muncesc pentru a ști mai mult, mai bine. Rezultatele voastre nu înseamnă numai nota bună din catalog, ci temeinice cunoștințe în vederea meseriilor de mîine, calificarea teoretică pentru munca practică de mîine. Unii dintre voi sînteți în clasa a VII-a.

După examenul de absolvire vă veți îndrepta spre școli profesionale, spre școli medii. Pretutindeni vi se cere să fiți bine pregătiți. Mai este puțin timp pînă la încheierea anului școlar. Părinții, profesorii voștri, țara întreagă așteaptă ca voi să deveniți oameni de nădejde, bine pregătiți, folositori. În aceste zile, în aceste momente de muncă încordată, am poposit prin cîteva școli bucureștene. Și iată ce am aflat:

Pregătirile

Actuala clasă a VII-a D a Școlii de 7 ani nr. 95, doar cu doi ani în urmă era o clasă foarte bună. Acum clasa a VII-a D... Ba, nu. Nu, acum! La începutul anului clasa a VII-a D era slabă, copiii nu învățau, tovarășii profesori se necăjeau cel mai mult în această clasă și treburile nu mergeau. La sfîrșitul primului trimestru dintr-o clasă cu 30 de copii au rămas corigenți 7. „Așa nu mai merge" au fost de părere pionierii. Și, împreună cu tovarășa diriginta Otilia Calangea au hotărît: Partenie Ion, Crețu Mihai, Nedelcu Ion, Niculescu Armand, Pîrvulescu Constantin și Marcoci Ion vor veni zilnic la școală de la orele 9 la 11 să-și facă lecțiile într-o sală de clasă special rezervată pentru aceasta. Și pentru că matematica era „greutatea" cea mare, au fost ajutați în permanență de tovarășa Dorina Dima, profesoara de matematici. La sfîrșitul trimestrului II, numărul corigenților s-a micșorat: în întreaga clasă doi corigenți. Iar acum, teza la matematici și la celelalte obiecte nu mai constituie o problemă de nerezolvat. Succes, dragi copii!

Teza la geografie

La Școala medie „Mihail Sadoveanu", în clasa a VI-a C, e liniște: copiii scriu teza la geografie. Subiectele sînt date. Penițele scîrție pe hîrtie și lecțiile învățate se aștern corect, frumos, bine pe caietele de teză.

Așa cum scrie acum Bucșa Elena, Radu Cristian, Ioanițiu Mihai, Șerbănescu Camelia, Popescu Cezar, Munteanu Mihaela și alți pionieri din clasă.

Dar iată, mă aplec peste un caiet de teză.

Într-o bancă pe rîndul din mijloc o fetiță roade tocul. Pauză. Din nou pauză. A! Da! Clima musonică e... rece, pădurile de conifere se transformă dintr-odată în păduri de foioase și tot așa... Asta este tot ce „știe" Barbu Alis. Nici Călugăru Nicolae sau Preda Florentin nu știu prea multe lucruri. De fapt, cînd nu înveți, chiar dacă rozi tocul sau îți freci fruntea cu podul palmei nu rezolvi mare lucru. Poți doar să faci confuzii, așa-i, Alis?... Desigur, acest lucru nu-i caracteristic pentru Alis, și ea va ști să-și îndrepte nota...

Rezultate...

În alte școli tezele s-au corectat. Așa, de pildă, am aflat că la Școala de 7 ani nr. 82 tezele la istorie ale clasei a VI-a au fost aduse. Cei mai mulți copii au dovedit că și-au însușit bine temele, că au folosit lecturile particulare, că au îmbinat studiul istoriei cu cel al geografiei, ceea ce le-a permis o vedere exactă a lucrurilor și explicațiilor diferitelor evenimente. Numai Mariana Nicolae și Sabău Ștefan n-au învățat nici de data aceasta. Ce aveți de gînd, copii? Cum veți încheia anul școlar?

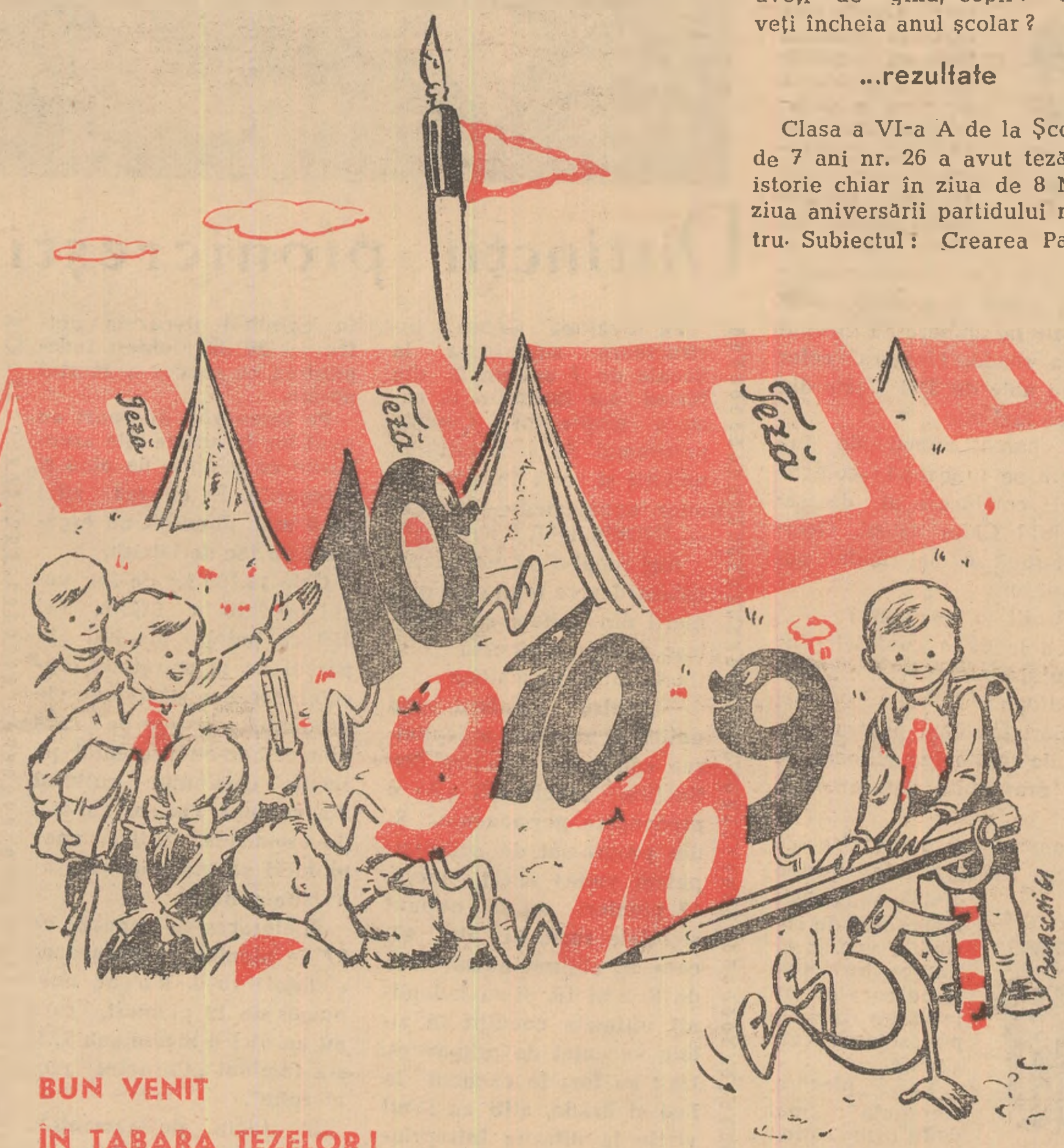
...rezultate

Clasa a VI-a A de la Școala de 7 ani nr. 26 a avut teză la istorie chiar în ziua de 8 Mai, ziua aniversării partidului nostru. Subiectul: Crearea Partidului Comunist din Romînia. Pe caietele de teză ale fiecărui copil erau însemnate cuvinte care vorbeau de emoționantele aspecte din lupta partidului nostru pentru cauza clasei muncitoare, pentru viața noastră fericită de azi.

Dobrescu Anca își încheie lucrarea. Simte parcă, cum prin inima ei au trecut aceste minunate zile din istoria partidului. Iar azi, e ziua lui de naștere. S-au împlinit 40 de ani de luptă și biruinți. Și cuvintele îi vin în minte fierbinți și dragi: Trăiască 8 Mai, 1921, zi însemnată în istoria țării noastre. Numai datorită comuniștilor, cei mai buni dintre oameni, noi am putut ajunge în era construcției socialiste în scumpa noastră patrie.

Așa este, ai dreptate, Anca! Și pentru a cinsti continuu lupta comuniștilor, pentru a deveni muncitori de nădejde ai patriei noastre dragi, trebuie să vă pregătiți necontenit cu dragoste și perseverență.

E. SKIBINSKI

BUN VENIT ÎN TABARA TEZELOR!

Desen de BURSCHI

TELEGRAMĂ

Tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej,

De cîteva ore ne-am întors din excursie de la Doftana. Doar pentru cîteva secunde am simțit și noi cimentul rece și umezeala din celula în care ați fost închis pentru că ați luptat pentru o cauză dreaptă. Permiteți-ne cu ocazia glorioasei aniversări a partidului să vă felicităm și să vă asigurăm că vom ști să prețuim tot ce a realizat partidul pentru noi, copiii.

Pionierii Școlii de 7 ani
din Călimănești

(Din telegramele de felicitare adresate C.C. al P.M.R. cu prilejul glorioasei aniversări a partidului)

Vom încheia cu bine TRIMESTRUL

Detașamentul clasei a VII-a A de la Școala de 7 ani nr. 11 din Iași este unul dintre detașamentele bune din unitate. Prangati Cătălina, Mendel Adi și Adam Mariana sînt doar cîțiva dintre cei ce au obținut pînă acum numai medii de 8, 9 și 10. Foarte frumos, veți spune. Așa trebuie să procedeze adevărații pionieri. Dar... ce ne facem cu anumite note slabe, care strică ansamblului de rezultate frumoase? Toate acestea se datoresc lui Aștefănoae Constantin, Ghiță Valentin și altora care nu țin îndeajuns la onoarea detașamentului.

Dar cum a început trimestrul III, în detașament s-a făcut simțită o preocupare și mai intensă pentru învățătură. Pionierii au hotărît să înceapă neîntîrziat recapitularea materiei și să întărească grupele de întrajutorare la învățătură.

Mariana nu e o colegă rea

Adam Mariana are un tovarăș care îi este de mare folos. Acesta este programul zilei. Intr-o zi, după ce clopoțelul a sunat de intrare și copiii se pregăteau pentru ora de matematică, Aștefănoae Costel, care nu-și făcea niciodată temele, se apropie de ea și-i zise în șoaptă:

– Mariana, dă-mi și mie caietul tău să copiez repede tema.

Peste cîteva clipe însă Costel se întoarse la banca sa supărat. „E o colegă rea, Mariana" și-a zis el atunci.

– Dacă vrei, vino să învățăm împreună. Eu caietul nu ți-l dau să copiezi. Nu ți-ar folosi la nimic, i-a spus mai apoi Mariana.

Și, cu multă răbdare, Mariana i-a arătat zile de-a rîndul, cum să-și ia notițe, cum să se concentreze la ore, cum să-și țină caietele ordonat. Abia acum a înțeles Costel că a făcut o greșeală cînd a spus că Mariana e o colegă rea.

Scurt interviu

Am rugat-o pe Prangati Cătălina să ne vorbească despre metodele pe care le vor folosi pînă la sfîrșitul anului ca întreg detașamentul să încheie cu bine trimestrul.

– Cu plăcere, a răspuns Cătălina. În afară de grupele de întrajutorare, care dau bune rezultate, am căutat să-i mobilizăm pe toți colegii cu note slabe la orele de meditație care au loc la școală. In detașament e o atmosferă specifică pregătirilor pentru examene. Avem în detașament pionieri care pînă acum învățau mediocru. Am hotărît ca și aceștia să se încadreze în grupele de întrajutorare.

–Cum recapitulați materia?

– Am început încă din primele zile ale trimestrului. Aceasta ne-a folosit foarte mult și pentru pregătirea tezelor. In fiecare zi, pe lîngă învățarea noilor lecții, repetăm și din urmă.

– Vă urăm succes la examene!

E. ROȘCA

Din viața pionierească

DIN ACTIVITATEA unui colectiv de conducere

În primul rînd, să facem cunoștință. Acesta este colectivul de conducere al detașamentului clasei a V-a A de la Școala medie nr. 1 din Caransebeș. *Magda Georgeta* e președinta. E blondă, cu ochii ageri și gata oricînd să-și ajute colegii. O fată săritoare. Ceilalți doi sînt *Ștefănescu Mircea,* președintele grupei întîia, și *Petrescu Victor,* președintele grupei a doua. Se vede că pionierii nu s-au înșelat în alegerea făcută. Toți trei sînt inima detașamentului. Oriunde este nevoie, ei sînt prezenți. Pionierii din detașament îi îndrăgesc, îi respectă. Odată, cînd Rada Cornel a dovedit din nou că nu-și învățase lecțiile, Victor i-a spus mîhnit:

— Ce-o să ne facem cu tine? Ești în situație de corigență și în loc să înveți... Ce-o să se spună despre grupa noastră?

Rada Cornel, bineînțeles, n-avea ce să răspundă. Mîhnirea pe care o citise în ochii lui Victor îl durea mai mult decît o critică aspră. De vorbit, ce putea să vorbească, a îngînat și el ceva drept scuză și a tăcut. Dar din ziua aceea, nu știu cum, parcă nu i-a mai venit să tragă chiulul. Așa că s-a dus la colegul său Adam Horațiu. Acesta îl invitase de multe ori, ba venise și la el acasă, dar pînă acum Cornel își găsea cîte ceva „important" pentru a refuza ajutorul oferit. Acum era parcă altceva. Și acest altceva a făcut ca la sfîrșitul trimestrului doi, de cîte ori se vorbea despre Rada Cornel, pe fața lui Victor, președintele grupei să se citească bucuria. De ce? Rada nu mai era corigent. Și alte grupe de întrajutorare la învățătură începuseră să dea rezultate. Tot atunci și-au îndreptat notele și Cătălinșea Elena, și Illon Eugenia. Cu Ruselin Mihai e mai greu, dar colectivul lor este puternic și cu siguranță că vor reuși să-l ajute.

De altfel, colectivul de conducere al detașamentului duce lupta nu numai împotriva corigențelor, ci și a notelor mediocre. Pentru aceasta au organizat și o adunare: „Prima condiție pentru obținerea distincțiilor — învățătura". Ce-au mai discutat atunci... Unii au împărtășit din metodele pe care le folosesc în învățătură, alții au vorbit despre respectarea programului zilnic, iar alții despre atenția la ore și caietul de notițe. Nu peste mult timp cele discutate la adunare au început să dea roade. Numărul celor care au note de 5 și 6 este din ce în ce mai mic.

Dar parcă numai de învățătură se preocupă colectivul de conducere al detașamentului? Chiar astăzi, Georgeta îi rugă să mai rămînă puțin după ore.

— Vreți să vă notați?

Și ea le dictă cuvintele îndrăgitului cîntec sovietic „Moscova dragă".

— Să-l învățăm pentru adunarea de săptămîna viitoare, le spuse președinta detașamentului.

Adunarea era o întîlnire cu tovarășa Elena Istrate, președinta comisiei de femei care de curînd a vizitat Uniunea Sovietică și pe care ei au invitat-o să le povestească cele văzute.

La plecare, Georgeta mai dădu o fugă pînă la tovarășul instructor superior.

— La ce oră mergem mîine la film? Să știți că abia așteptăm să-l vedem. Kelner Ernest va scrie și un articol la gazeta de perete. A!... Eram să uit. Terteac Adriana și-a mai îndeplinit o condiție pentru obținerea distincției pionierești, a colectat o cantitate însemnată de fier vechi.

...In ziua aceea, pionierii din colectivul de conducere al detașamentului clasei a V-a A erau bucuroși. Și aveau de ce. Avuseseră o zi rodnică.

CRISTINA ANDREI

Colectivul de redacție al gazetei de perete de la Școala de 7 ani nr. 110 din Capitală în plină activitate. Se pregătește un nou număr.

Distincții pionierești

Pe tovarășa Gobșa, instructoare superioară la Școala de 7 ani nr. 2 din Bîrlad am întîlnit-o la camera pionierilor. Cerceta programul de activități al unității și scria în dreptul unor angajamente cuvîntul — ÎNDEPLINIT.

Am rugat-o să ne povestească despre felul cum pionierii din unitate se pregătesc pentru obținerea distincțiilor. S-o ascultăm:

— Pentru pionierii din unitatea noastră, îndeplinirea condițiilor pentru distincțiile pionierești este o preocupare permanentă. Și din programul de activități putem vedea acest lucru. 17 pionieri au și obținut steluțele roșii, iar alți 97, care au obținut numai note de 8, 9 și 10, și-au îndeplinit ultimele condiții în zilele vacanței de primăvară. Unii au fost în excursii la Iași și Brăila, alții au făcut vizite la diferite întreprinderi din oraș și alte locuri.

O condiție pe care pionierii și-au îndeplinit-o cu prilejul unei excursii a fost și semnalizarea cu fanioane. Pentru ea s-au pregătit 28 de pionieri, care au participat la excursie. În dimineața stabilită, pionierii, foarte veseli, au pornit cu toții spre punctul Dealu Mare. A fost o acțiune reușită. În ziua aceea am trecut în carnetul fiecăruia dintre cei 28 de pionieri îndeplinirea cu succes a acestei norme.

Pe terenurile de sport au avut loc în aceste zile aruncările cu mingea de oină și alergările. În cinstea zilei de 8 mai, pionierii au organizat un foc de tabără.

Cele 14.100 kg de fier vechi predate la I.C.M., cei 450 de puieți plantați în parcul de la marginea orașului precum și frumoasele programe artistice pe care pionierii le-au prezentat pe scena căminului cultural din comuna Zorleni au dat, de asemenea, prilej unor pionieri să îndeplinească anumite condiții.

Zilele acestea urmează ca 97 de pionieri să primească steluțele roșii. Recent, unui număr de 19 pionieri, care nu au nici o medie sub 7, li s-a înmînat „Carnetul pionierului".

În toate detașamentele există dorința fierbinte pentru a obține cît mai multe note bune, deoarece cu toții știu că prima condiție și cea mai importantă este aceea de a avea numai medii de la 7 în sus.

Dorința aprinsă a tuturor pionierilor din unitate este ca pînă la sfîrșitul anului numărul pionierilor purtători ai distincțiilor pionierești să se mărească.

AL. MIHU

Pionierii din Stăuceni

Lîngă Sfatul popular comunal e o grădiniță. Pionierii sădesc puieți, răsădesc flori. De ce lucrează cu atîta entuziasm? Aceasta e limpede pentru oricine: pionierii iubesc foarte mult Sfatul popular, aici vin cu tot felul de treburi oamenii din sat, aici se întîlnesc deputații. Sediul Sfatului popular trebuie să arate cît mai frumos, cît mai primitor, și-au spus pionierii. De cum intri în raza comunei Stăuceni, raionul Botoșani, te întîmpină zeci de căruțe și mașini încărcate cu pietriș și nisip. Mai încolo se aude duduitul unui compresor. Se pietruiește șoseaua. Deputații vin și se interesează de felul în care merge lucrarea, împreună cu cetățenii dau și ei o mînă de ajutor. Ca deputați au fost aleși doar cei mai buni gospodari din sat, cei mai vrednici și cinstiți. Conduși de partid, ei se îngrijesc de bunul mers al tuturor treburilor din comună. Se mai îngrijesc ca șoseaua să fie pietruită, iar mai apoi pe marginea ei să fie plantați puieți, ca școala nouă să fie curată și bine întreținută, ca școlarii să aibă lot experimental, teren sportiv. Pionierii de aici știu toate acestea și se străduiesc să-și dovedească dragostea față de Sfatul popular. În primăvara aceasta vor să facă aici un părculeț și o grădiniță cu flori deosebit de frumoasă. Am văzut pe Ștefan Silvia, Amorăriței Gheorghe, Feciuc Ion, Bercu Sofia și pe mulți alții cum pregăteau gropile pentru ca să planteze salcîmi și plopi, cum făceau rondurile unde au răsădit mai apoi flori. Această activitate arată străduința lor de a contribui la înfrumusețarea comunei, arată dragostea lor pentru Sfatul popular. Să aibă note bune, să se pregătească în așa fel încît să devină mîine colectiviști pricepuți, cetățeni de nădejde ai patriei, iată dorința tuturor.

G. C.

IN CAREU

Iată-mă, încep programul
Și mi-am pus în cui ghiozdanul

Mă duc des la cinema
Fiindcă vreau s-ajung o „stea".

...Intr-o zi la geografie
Am compus o melodie

...Cu-așa note mi se pare,
N-am s-ajung compozitoare!..

In atenția elevei IONESCU CECILIA cl. a VII-a A, Școala de 7 ani nr. 49, București

PE ADRESA CLASEI A VIIa

Iată, copii, v-aţi adunat aci cu toţii să discutăm despre alegerea meseriei. Este, într-adevăr, o problemă foarte serioasă ! Gîndiţi-vă numai : ai 14 ani, termini clasa a VII-a, în faţă îţi stau deschise o mie de drumuri — şi toate duc spre meserii care de care mai frumoase ! Pe care drum să apuci ?... Şi mai sînt şi părinţii, rudele, cunoscuţii, prietenii... care-ţi tot dau ghes : „fă-te cutare, alege cutare meserie !". Descurcă-te, dacă poţi ! Pentru că se poate întîmpla şi aşa : te-au tot îndemnat să te faci nu ştiu ce, că pînă la urmă ţi-ai ales meseria indicată. Dar n-au trecut bine 4—5 ani şi-ţi dai seama că... ai altă vocaţie.

...De aceea e bine să te gîndeşti temeinic, serios înainte de a-ţi alege meseria. Şi poate că, cititorule, cele ce se vor discuta aci te vor ajuta să-ţi alegi drumul pe care mergînd, cu siguranţă te va duce la cea mai frumoasă meserie — meseria îndrăgită.

Dar acum, dau cuvîntul lui Ilie Botoran, din Cluj. Iata ce ne spune Botoran :

Încotro ?

„M-am gîndit mult, copii, mai înainte de a le spune părinţilor : vreau să mă fac strungar. Mai cu seamă că atît tatăl meu cît şi mama — şi rudele mele le dădeau dreptate — ţineau morţiş să mă fac medic. Meseria de medic este şi ea o meserie frumoasă. Dar ce să fac dacă mie îmi place mai mult să fiu printre maşini, să lucrez la ele ? Spuneţi şi voi — ce medic ar fi ieşit din mine dacă eu îndrăgesc maşinile ? Unchiul Toma, fratele tatii este şi el strungar. Nu vă mai spun că-l vizitez foarte adesea la fabrică şi că, de cîteva ori, mi-a încredinţat pentru puţine minute comenzile strungului. Ei bine, în clipele acelea eram cel mai fericit om din lume.

Nu ştiu dacă ceea ce v-am spus este îndeajuns pentru a hotărî pe cineva să-ndrăgească o meserie, mie însă, nu mi-a fost de loc greu să răspund la întrebarea *încotro ?...* cu cuvintele : la strungărie !

„Şi ce dacă-s fată ?"

Pe Lupaş Viorica din Cotu-Murgeni, cei prezenţi în sală au înţeles-o uşor şi au aplaudat hotărîrea ei de a se face constructor. În clasa ei însă, Viorica n-a fost înţeleasă atît de repede. Ori de cîte ori şi-a spus dorinţa de a deveni constructor, unii colegi au apostrofat-o : „Bine, dar tu eşti fată!?"

Numai că Viorica nu s-a lăsat cu una, cu două. „Şi ce dacă-s fată ? le-a răspuns ea. Ce, fetelor le este interzis să lucreze pe-un şantier ? Voi ştiţi că, atunci cînd am fost în excursie la Bucureşti, pe schelă la etajul 7 lucrau şi fete ? Credeţi cumva că de ele rîdea cineva ? Ba, dimpotrivă, la intrarea în şantier, de pe panoul fruntaşilor îţi zîmbeau chipurile tuturor celor 6 fete din brigadă !..."

Argumente de felul acestuia povestit, şi altele, i-au determinat pe colegii Vioricăi să nu-i mai pună întrebări de felul acesteia : „Bine, dar tu eşti fată !?"-.

Viorica va deveni muncitor constructor.

Ca învăţătoarea mea...

...Îndată după 23 August 1945 — povesteşte Bengescu Elvira, din Poroceni — învăţătoarea mea, orăşeancă, a plecat să-i înveţe carte pe copiii de ţărani. Ea a poposit ca învăţătoare la noi în sat. Îmi povestea mama — care a învăţat carte tot de la învăţătoarea mea — că, atunci cînd partidul a început opera de alfabetizare, slugile moşierului Condeescu şi chiaburii puneau la cale tot felul de ticăloşii, doar se va lăsa de munca ei învăţătoarea... Dar ea, nu a neglijat o clipă înaltele-i îndatoriri.

Eu de la ea am învăţat dragostea de oameni, dragostea de patria nouă, pe zi ce trece tot mai minunată... Şi la fel ca învăţătoarea mea vreau să învăţ la rîndu-mi copiii, să-i învăţ să privească lumea din jurul lor şi să devină constructori harnici ai ei.

Vreau să devin învăţătoare.

Un singur răspuns, copii !

M-au bucurat mult cele spuse de voi, copii — începu tovarăşa Boghină. M-a bucurat mai ales faptul că, din cele spuse de voi, se desprinde limpede un lucru : cea mai frumoasă meserie este cea pe care o îndrăgeşti, este meseria aleasă. Desigur, omul trebuie să-şi aleagă o meserie necesară societăţii, o meserie pe care, dacă ai învăţat-o, să-ţi deschidă toate tainele care mai sînt ascunse în branşa ei, să te ajute să contribui din plin la mersul înainte al societăţii noastre socialiste.

Vouă, copii, vă e mult mai uşor acum să vă alegeţi drumul în viaţă Partidul, întregul nostru popor vă înconjoară cu dragoste, să alegeţi meseria care vi-i dragă. Dar ce era înainte, cînd eram eu copil, cînd erau copii părinţii voştri ? Fiii celor săraci nu puteau nici cînd să-şi realizeze visurile. Să înveţi carte, chiar 7 clase — îţi trebuiau bani grei. Să înveţi să devii profesor, inginer — apoi la aşa ceva nu se putea gîndi un copil sărac. Dar ce să vă mai întristez eu cu toate aceste poveşti negre ale trecutului. Voi, copii, aveţi parte de-un viitor luminos. Pregătiţi-vă temeinic pentru el, să-l trăiţi din plin. Alegeţi-vă oricare meserie — dar neapărat cea pe care o îndrăgiţi. Astăzi, societatea noastră socialistă te preţuieşte numai după muncă, te cinsteşte în orice meserie ai fi, dacă munceşti bine. Uite, mie, simplă ţesătoare... muncitoare care înainte vreme aşi fi fost dispreţuită de patroni... puterea noastră, a celor ce muncesc, mi-a acordat titlul cel mai de preţ, cel mai de cinste, acela de Erou al Muncii Socialiste.

...Încăodată, copii, vă spun : alegeţi-vă în viaţă drumul care vă duce spre meseria dragă, care să contribuie la înflorirea patriei noastre noi.

Toate drumurile vi-s larg deschise.

Succes, copii !

★

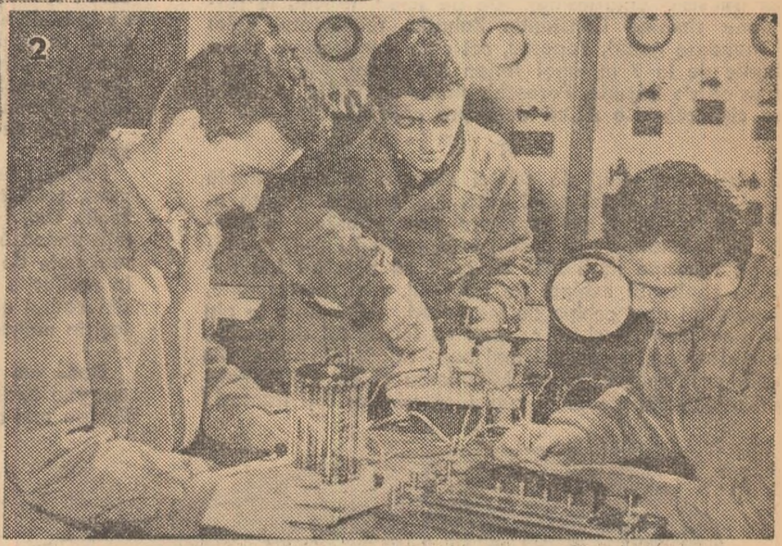
Am redat numai puţine din discuţiile purtate.

Acum poate aşteptaţi şi sfatul meu şi, desigur, concluziile. Cred că cea mai bună concluzie o aflaţi în cuvîntul Eroului Muncii Socialiste Ana Boghină : alegeţi-vă, copii, meseria îndrăgită, folositoare patriei, meseria care vă va face să munciţi cu trup şi suflet pentru viaţa cea nouă.

VICTOR HULUBAŞ
instructor de pionieri

1. Şcoala profesională Tehnometal şi Fabrica de confecţii „Gheorghe Gheorghiu-Dej". La atelierul de tricotaj se pregăteşte o maşină circulară automată de tricotat ciorapi. În fotografie : Elevele din anul I K şi J.

2. Oră de electrotehnică — elevii Şcolii profesionale „Klement Gottwald" din Bucureşti în laboratorul de maşini electrice.

Cîţiva pionieri de la Şcoala de 7 ani nr. 5 din Capitală îşi petrec o după-amiază liberă cu barca pe lac

de la prietenii tăi PIONIERII SOVIETICI

● Pionierii Şcolii nr. 120 din Kuibîşev au ieşit în întîmpinarea primăverii. Ei au înfrumuseţat oraşul natal, gradina şcolii lor. Ştiţi cum ? De-a lungul străzilor au plantat puieţi, au curăţat pomii. De asemenea, au participat la amenajarea parcului raional de cultură şi odihnă, au făcut o gradină a pionierilor în care au sădit pomi fructiferi.

● Republica Mari din Uniunea Sovietică este acoperită de păduri alese. S-a format de acum un obicei ca pionierii să ajute în fiecare primăvară şi vară pădurarilor. Pe malurile Lacului Luminos înverzeşte tînăra pădure plantată de pionieri. Dar brazii falnici au mulţi duşmani, dintre care cel mai periculos este cărăbuşul de mai. Larva lui stă în pămînt şi roade rădăcina copacilor. Trebuie deci distrus cărăbuşul care zboară de acum, ca să nu poată depune ouă din care ies periculoasele larve. Pionierii din raionul Gorno-Mariisc au hotărît să cureţe în vara aceasta de cărăbuşi un sector întins de pădure.

● Intr-unul din frumoasele raioane ale Kievului, în Darniţ, se află o şcoală — Şcoala nr. 46 — înconjurată de parc şi grădină cu pomi fructiferi. In curtea şcolii e un porumbar mare, o seră cu flori şi cu răsaduri pentru grădina şcolii. Toate acestea sînt făcute de mîinile harnice ale copiilor care învaţă la această şcoală.

Sfatul profesorului

Anul şcolar e pe sfîrşite. Deşi mai avem cîteva săptămîni de şcoală, în această perioadă stau sarcini deosebit de importante atît în faţa noastră, a învăţătorilor şi profesorilor, cît şi în faţa voastră, a elevilor. Va trebui să recapitulaţi materia învăţată în timpul anului. In legătură cu aceasta, trebuie să ştiţi că recapitularea materiei nu înseamnă o repetare mecanică a tuturor lecţiilor pe care le-aţi avut în cursul anului, ci un mijloc important de aprofundare a problemelor mari, esenţiale, un mijloc de îmbogăţire a cunoştinţelor voastre. Pentru realizarea acestui scop va trebui să urmăriţi cu multă atenţie lecţiile predate. Cînd aveţi de revăzut 3—4 lecţii din cadrul temei pe care urmează s-o pregătiţi, să insistaţi asupra problemelor mari, esenţiale. Acordaţi mai multă atenţie lecţiilor pentru care în cursul anului nu v-aţi pregătit suficient; vă veţi completa astfel cunoştinţele. Căutaţi să faceţi legătura între unele cunoştinţe căpătate la diferitele obiecte de învăţămînt care au legătură între ele. De exemplu : limba romînă şi istoria ; geografia şi ştiinţele naturale ; matematica şi fizica. Faceţi legătură între unele cunoştinţe şi deprinderi căpătate în şcoală şi activitatea voastră de zi cu zi. Toate acestea nu înseamnă că în această perioadă va trebui să uitaţi complet de joacă, să nu mai citiţi o carte de literatură sau să nu mergeţi la film. Dimpotrivă, este neapărat necesar să vă recreaţi, tocmai pentru a vă menţine puterea de muncă.

Ceva în plus pentru elevii şi pionierii claselor a VII-a. Porţile şcolilor profesionale şi medii vă sînt larg deschise. Gîndiţi-vă serios asupra meseriei pe care vreţi să o alegeţi. Viitorul luminos pe care-l aveţi în faţă vă îndeamnă ca printr-o muncă perseverentă şi o conduită cît mai demnă, să tindeţi spre cele mai înalte culmi ale ştiinţei, tehnicii şi culturii, să deveniţi oameni de nădejde, constructori activi ai societăţii noastre socialiste.

MARIA GÎNDACU
Invăţătoare la Şcoala de 7 ani nr. 10 „Emilia Irza", Bucureşti.

Cei 7...

Freamătul tribunelor, neliniștea, încurajările, răzbăteau pînă la jucătorii de pe teren. Cu fața înnegrită de soare, nu prea înalt, dar vînjos, deplasîndu-se cu iuțeală dintr-o parte în cealaltă a terenului, Ion Paraschiv, căpitanul echipei de handbal, reuși să marcheze un gol. Fusese atît de rapid, că numai cei ce-l urmăriseră cu atenție văzuseră totul. Jocul se însufleți și mai mult. Acțiuni dinamice s-au înjghebat în fața ambelor porți, dar iată, Cornel Brașoveanu prinse mingea, cu pași mari, elastici, ajunse la poartă și... înscrise golul victoriei. Un „Ura !“ puternic răsună în tribune. Echipa de handbal în 7 a Rafinăriei 3-Teleajen, cîștigase cupa „8 Mai“. Susținătorii echipei fluturau batistele entuziasmați. De pe teren, fericiți, le răspundeau zîmbind Constantin Zaharia, realizatorul celor mai frumoase goluri, Popescu, cel care transformase toate loviturile de la 7 m, apoi Anton Alexandru, Mihăilescu... Strălucind de bucurie, Paraschiv prinse cu grijă în mîini cupa cîștigată și-o ridică deasupra capului...

★

Strălucitoare, jeturi de scîntei aleargă cu sprinteneală în toate părțile. Două mîini puternice, hotărîte, poartă aparatul de sudat de jur-împrejurul țevii. Îmbrăcat în salopetă, cu ochelarii acoperindu-i fața, lucrînd liniștit și concentrat, aproape nu-ți vine să crezi că acesta-i Ion Paraschiv, căpitanul echipei de handbal. Aici, la rafinărie, el este șeful unei echipe de instalatori. Uitîndu-te la alți tineri îmbrăcați ca și el, ocupați cu fel de fel de lucrări, ai să-l descoperi și pe cel mai bun trăgător la poartă din echipă, pe Popescu, și pe Mihăilescu și pe toți ceilalți sportivi. Unii sînt mecanici, alții lăcătuși. Dar toți fruntași ! Sînt utemiști, alții candidați de partid. În rafinărie despre ei se vorbește nu numai ca de sportivi buni, ci și ca de muncitori foarte harnici. Au realizat economii de peste 172.000 lei numai în ultimul timp. Și acolo unde pun ei mîna să lucreze, se știe : totul va fi așa cum trebuie.

— Doar au fost pionieri, au făcut și școala tehnică împreună, explică simplu comunistul Petre Rădulescu, maistrul atelierului mecanic.

★

În curînd se va lăsa seara. Spre școală, iată că se îndreaptă un grup vesel de tineri. Printre ei sînt unii pe care-i cunoaștem bine, prietenii întîlniți pe stadion, aceiași de la atelierul mecanic. Nici nu știi ce discută. Din cînd în cînd, se aude clar fie cuvîntul instalație, teoremă, roman sau altceva în legătură cu școala. Constantin Zaharia și Cornel Brașoveanu se desprind din mijlocul celorlalți, rămînînd în urmă.

— Uite cum e cu mișcarea planetelor... începe Constantin.

Discuția este tot mai avîntată. Întrebările primesc răspuns, totul se clarifică. Apoi, cu toții pătrund în sălile școlii. Unii la clasa a IX-a, alții la a X-a sau a XI-a. Cu toții urmează cursurile școlii serale. Cei mai mulți au numai note de 9 și 10. Note care pot fi date și muncii lor în producție și rezultatelor obținute în activitatea sportivă din cadrul echipei de categoria A la handbal în 7. Fruntași în muncă, la învățătură și în sport...

Dar... am vorbit pînă acum despre „Cei 7“... Iar în fotografie apar 9 jucători ! E vreun mister la mijloc? Nu ! Echipa mai are și... jucători de rezervă.

E. TOFAN
E. BOKOR

O CUNOAȘTEȚI ?...

Desigur, multora dintre voi, vă este cunoscută această mașină. Și, privind-o cu admirație, ați citit pe ea și marca fabricii : „Uzinele Tudor Vladimirescu". Unii copii cunosc chiar mai multe amănunte în legătură cu acest autobuz. Căutînd să se așeze întotdeauna pe primul scaun, aproape de șofer, ei știu bine care-i indicatorul de viteză, indicatorul de benzină, ceasul... Dar sînt puțini cei care i-au cunoscut și pe constructori, pe aceia care zile întregi muncesc cu migală și atenție, cu dorința de a trimite patriei mașini bune, confortabile, cu aspect frumos, de cea mai bună calitate. Vă prezentăm pe cîțiva dintre harnicii constructori de autobuze.

Cei doi muncitori, pe care-i vedeți sudînd carcasa automobilului sînt comuniștii Ion Neagoe și Dorobanțu Ion. Ei știu că de felul cum îmbină, și cît de trainic îmbină scheletul mașinii, depinde în cele din urmă calitatea acesteia. De aceea ei se străduiesc ca lucrările lor să fie numai foarte bune. Și, după ce multe mîini harnice lucrează la alcătuirea părților componente ale mașinii, urmează asamblarea. Vi-l prezentăm în ultima fotografie pe muncitorul Paul Popescu, verificator și montor al aparatelor de bord. Să știți că nu-i lucru ușor să faci să meargă ceasul cu precizie, să realizezi toate contactele, să fixezi și cel din urmă buton. Dar comunistul Paul Popescu este unul dintre cei mai buni muncitori. Și ca el sînt încă mulți alții în uzină ! Comuniștii Gheorghe Stănescu, Gheorghe Bulcă, Maria Zaharescu... Cu toții contribuie la realizarea unor mașini de bună calitate.

E. DONOSE

Foto : GR. PREPELIȚA

Omul ...
TABLOUL DE ...

Cu privirile ațintite pe fața albă a unui cronometru minuscul, pe care îl ține în palmă, urmărește cu atenție fuga acului pe cadran. Ca o ființă vie aleargă acul, înconjurînd cadranul, călcînd cu iuțeală liniile și cifrele întîlnite în cale.

— Gata, gata Petrică... Se poate da drumul bioxidului de titan, se adresează șeful de echipă tînărului mărunțel de alături care, abia-i ajunge cu capul la umăr. Și utemistul Petre Buică, tînărul subțirel și iute ca argintul viu, declanșează un dispozitiv fixat lîngă tabloul de comandă. Acum, în interiorul instalațiilor complicate, lichidul vîscos și incolor capătă strălucirea albă a relonului. Și totul se coordonează dintr-un singur punct — de la tabloul de comandă ! E masiv și impunător tabloul ce te privește parcă iscoditor, cu ochii vii ai beculețelor portocalii, verzi sau roșii ca jeraticul, dar el, Ion Radu, șeful de echipă, un om înalt ca bradul, predomină totul cu făptura lui de uriaș. Simțindu-i umărul puternic de frate mai mare, proaspătul operator chimist, utemistul Petre Buică, se descurcă tot mai ușor în păienjenișul de butoane și beculețe ce se aprind și se sting, misterioase, înțelese numai de operator, pe fața neagră a tabloului de comandă.

O clipă, ochii comunistului Ion Radu se umplu de o lumină caldă. Privindu-și tovarășul cu față de adolescent, își amintește cu emoție de ziua cînd s-a lăsat de plutărit, cînd tatăl său, muncitor la Săvinești, l-a adus să viziteze uzina de fire și fibre sintetice. Nu-și mai putea lua ochii de la tabloul cu aparate și beculețe curioase, de unde poți conduce o întreagă instalație, de la șirul firelor de relon ce curgeau într-una, ca o ninsoare abundentă ! „Rămîn să lucrez în fabrică — i-a spus atunci tatălui — să mă fac operator chimist !"...

Nu i-a fost ușor, dar cu ajutorul muncitorilor cu experiență, cu ajutorul comuniștilor, s-a calificat repede. A devenit operator, apoi șef de echipă. Formulele chimice i-au devenit la fel de familiare ca și simplele cunoștințe de plutărit. Și nu s-a mulțumit doar să învețe. La rîndul său împărtășește cunoștințele și celorlalți membri din echipă. Petre Buică, bunăoară, abia a terminat școala profesională, dar acum e și el un bun operator chimist. L-a calificat comunistul Ion Radu. Și nu numai pe el...

Oamenii din echipă, dornici să învețe cît mai multe de la el, se strîng adesea roată în juru-i, în orele

Neamu...

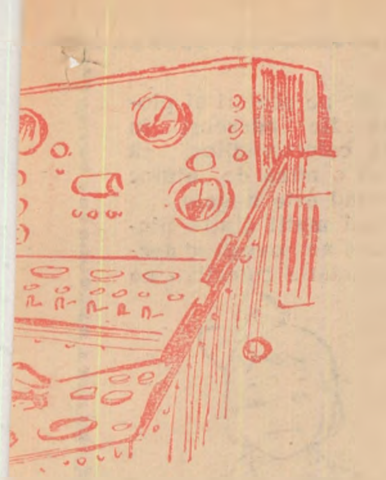
Duduind, trepidînd de vibrațiile motorului, autocamionul nou-nouț așteaptă lîngă scara magaziei de cereale.

— Plec, tată, hai că plec ! spune șoferul scoțînd capul pe fereastra cabinei și zîmbind cu șiretenie.

Colectivistul Mihai Dascălescu nu-i răspunde. Știe că feciorul său, șoferul, are chef de glumă. Mai are de umplut un sac, n-are să-l lase doar în magazie. Și cu lopata ia din grămada de porumb grăunțele de aur ce zuruie răsturnate în găleată. O găleată, două, trei... și sacul s-a umplut. Numai bun să-l înșface feciorusău în spate și să-l arunce în autocamion. Porumb de soi, să-l împrăștie semănătorile în pămîntul reavăn, să crească bogate lanurile de porumb.

— Anul acesta vrem să scoatem 2.600 kg la hectar ! spune bătrînul colectivist Mihai Dascălescu. Păi, ce crezi, adaugă deodată, însuflețit, trecîndu-și palma peste mustața albă. Belșug, bunăstare, viață civilizată, acea-

mîna grea creionul bont de după ureche și scoțînd carnețelul la iveală, le schițează pe hîrtie, pe înțelesul lor, procesele chimice care se petrec în instalațiile subterane sau aeriene, drumul apei spre... relon ! E plin carnețelul de schițe, însemnări și formule...

Deprins altădată doar cu literele alfabetului și cîrma plutelor, muncitorul Ion Radu a devenit un om cu un larg orizont cultural, operator chimist, capabil să conducă de la tabloul de comandă o întreagă instalație modernă, gata oricînd să-și ajute și tovarășii de muncă în însușirea unei calificări înalte.

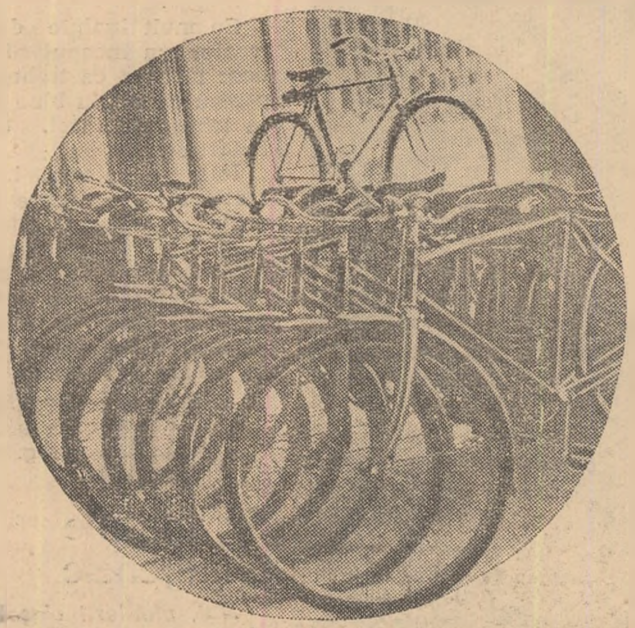
Dar operatorul chimist Ion Radu nu e decît unul din atîția muncitori de nădejde, oameni noi, crescuți și educați de partid.

AL. DINU IFRIM

...a la ...COMANDĂ

pauză sau cînd ies din ...nimb. Și întrebările vin una ...pă alta : „Asta cum e, nea Ra...le ?..." Ridicîndu-și calm, cu

...ea de-a ...00.000-a ...icicletă ...omînească

Nu de mult, con...ructorii de bici...ete au realizat ...a de-a 700-000-a ...icicletă romînheas... Dar nu numai ...ît. Ei s-au stră...uit să îmbunătă...ască și calitatea ...icicletelor. Iar ...ctul exterior ...e tot mai plă...ut.

...rile lui Măriuț

...sta înseamnă gospodăria colectivă. Aceasta îl face și pe cel mai ...reu de urnit să se înscrie. Petre ...ăriuț, bunăoară !...

Petre Măriuț este colectivist ...umai de trei ani — gospodăria ...gricolă colectivă din satul Dochia, raionul Piatra Neamț, s-a înființat în anul 1952. Cînd a văzut ...um colectiviștii se duc acasă cu ...arele încărcate, că primesc mii ...e lei pentru zilele muncă efectuate, că-și fac care mai de care ...ase noi și-și trag lumină electrică în casă, a făcut cererea de în...criere. Și a ținut morțiș să vină ...n gospodărie o dată cu toate ...eamurile. Om muncitor, gospo...ar, stimat de toți, a reușit : o ...ă cu Petre Măriuț au depus ce... și bătrînii lui părinți care-l ...am ținuseră pînă atunci în loc, ...i cumnații săi Dumitru, Ion, ...etre și Gheorghe Gabor. Toate ...eamurile !

Curînd, Petre Măriuț a devenit ...olectivist de nădejde, iar aduna...ea generală a gospodăriei colec...ive i-a încredințat o sarcină importantă — șeful brigăzii nr. 1 de cîmp. Colectiviștii nu s-au înșelat. Oamenii din brigada condusă de el sînt cunoscuți în întreaga gospodărie ca fruntași ai recoltelor bogate. Colectiviști și gospodari vrednici, cum sînt Dumitru Tudose și Constantin Cosma, Mihai Dăscălescu și feciorii lui, Petre Măriuț și neamurile lui au contribuit din plin ca belșugul în gospodăria colectivă să crească an de an. Există acum acolo sute de vite, mii de păsări, cîteva autocamioane, motoare și pompe de irigare, semănători și prășitori mecanice, stupină, livezi întinse de pruni și caiși. Iar în casele colectiviștilor își face loc tot mai mult traiul îmbelșugat. Gospodăria colectivă din Dochia a devenit o gospodărie milionară !

AL. PROFIRIU

CUBA nu mai e țara poveștilor triste...

Am să vă vorbesc despre Cuba, copii. Cuba așa cum a fost, Cuba așa cum este...

Țară mică, cu un teritoriu aproape cît jumătate din suprafața țării noastre, Cuba este un stat așezat în întregime pe insula al cărei nume îl poartă și numără aproximativ 5.832.000 locuitori — marea majoritate urmași ai vechilor coloniști spanioli, care s-au așezat pe insulă.

Dar deși mic, teritoriul Cubei are zăcăminte neprețuite de mangan, cupru, fier, bauxită și petrol, iar agricultura dă recolte minunate de trestie de zahăr. Ca pretutindeni însă unde se întindea gheara hrăpăreață a monopolurilor americane, și aci în minunata insulă cubanezii erau locuitori săraci, uimitor de săraci în țară bogată. Mînă în mînă cu un pumn de bogătași autohtoni, monopolul american „United Fruit Company" tăia și spînzura în economia cubaneză. Țăranii fără pămînt trudeau din zori pînă în noapte pe plantațiile „monstrului verde" — cum denumesc popoarele latino-americane acest nesățios monopol yankeu.

Ultimul dictator cuban, generalul Batista, vîndut imperialiștilor americani a căror slugă plecată era, instaurase în țară o cruntă teroare împotriva maselor muncitoare care luptau pentru libertatea țării, pentru un trai omenesc. Execuțiile făptuite de Batista au îndoliat mii și mii de familii cubane, au făcut să se spună despre frumoasa Cubă că este „țara poveștilor triste".

...Lupta poporului sub conducerea lui Fidel Castro a izbîndit. Revoluția cubană i-a alungat pe Batista și pe stăpînii săi americani. Fabricile au devenit proprietatea poporului, țăranii au căpătat pămînt, copiii pot merge gratuit la școală. Exploatatorii sîngeroși ai Cubei au fost alungați și acum, poporul își rostuiește altfel de trai, fără stăpîni și slugi, ci doar cu oameni liberi care muncesc și trăiesc cinstit din munca lor.

Recenta invazie a fugarilor sprijiniți de S.U.A. s-a soldat cu un eșec iar S. U. A. s-au dovedit încăodată ca un dușman înrăit al popoarelor. Cuba, care are de partea sa puternicul lagăr socialist, prietenia tuturor popoarelor, nu tremură în fața vecinului său imperialist gata s-o sfîșie. Construindu-și o viață nouă, poporul Cubei păstrează, alături de uneltele de muncă și armele de luptă. El va ști să se apere. De partea lui e însăși viața.

EMIL EMANOIL

1. Bravii fii ai Cubei libere sînt ferm hotărîți să-și apere cuceririle revoluționare.

2. Copiii cubani privesc cu încredere viitorul. În clișeu, un grup de copii de la o școală din regiunea Sierra Maestra.

—◇◇—

PACE — nu experiențe cu bomba atomică

La Geneva, U.R.S.S., S.U.A. și Anglia duc, de mai multe luni, tratative în problema încetării experiențelor cu arma nucleară. La aceste tratative, Uniunea Sovietică depune neobosit eforturi pentru a obține încheierea cît mai grabnică a unui tratat care să pună capăt — odată pentru totdeauna — sub un control eficient, experiențelor cu bombe atomice și cu hidrogen.

Luni de-a rîndul însă, delegațiile S.U.A. și Angliei au pus fel și fel de piedici pentru a întîrzia încheierea acestui tratat, luni de-a rîndul, ascunzîndu-se în spatele a tot felul de declarații sforăitoare, au prelungit la nesfîrșit tratativele ,iar Franța — care face parte din aceeași alianță militară cu S.U.A. și Anglia, — netinînd seamă de hotărîrile O.N.U. și de protestele multor state, efectuează sistematic experiențe cu arma atomică, refuzînd să declare că pe viitor va înceta aceste experiențe.

U.R.S.S. a declarat că dacă Franța sau S.U.A. și Anglia vor continua acest fel de experiențe, realizarea unui acord cu privire la încetarea experiențelor nucleare va deveni imposibilă.

Dușmani înrăiți ai popoarelor, imperialiștii urzesc în fel și chip să înrăutățească relațiile dintre state. Popoarele însă, sînt vigilente — ele vor ști să oprească la timp uneltirile agresorilor. Iar statele iubitoare de pace protestează hotărît împotriva experiențelor cu arma atomică, pe care imperialiștii francezi le efectuează.

DE CE S-A SFÎRȘIT NAFTARI

Trenul fulgeră pe linii. Expres! Încă un minut, două și...

— Teheran! Te-he-ran, domnilor! Sosim la Teheran!...

Călătorii se gătesc de coborîre. Și iată gara. Mulțimea fremătînd, luminile semafoarelor, larma obișnuită.

Pufăind greoi, locomotiva trage vagoanele la peron.

Se deschid ferestrele și domni respectabili, cucoane din lumea „bună" fac semne discrete către hamali.

Hamalii... Mulțime flămîndă, istovită de moarte, dar gata să mai ducă un bagaj în speranța unui colț de pîine în plus. Sînt oameni de toate vîrstele; bătrîni cu părul cărunt, bărbați taciturni, cu fețele osoase, copii vlăguiți de foame și trudă... Copii lipsiți de vîrstă. Nu le poți citi pe fețe numărul primăverilor trăite. De fapt, ei n-au trăit primăveri — ci numai anotimpuri triste ca viața lor. Mulți dintrei ei n-au auzit încă de cuvîntul „școală", n-au stat în scurta lor viață măcar un ceas sub acoperișul ocrotitor al unei case. Mulți dintre ei nici n-au părinți. Bucata de pîine, oricît de amară dar atît de necesară vieții i-a împins la muncă, la orice fel de muncă. Ei n-au cunoscut nicicînd odihna și joaca, n-au înțeles nicicînd — căci n-au avut unde — bucuria deslușirii întîilor buchii din abecedar.

Îl vedeți pe micuțul cu făptura puțintică, cu privirea ochilor speriată, căruia îi citești pe chip tot frămîntul sufletului său plăpînd și urgisit de necazuri? Îl cheamă Naftari, și-i venit la Teheran tocmai de la Șiraz. Acolo era cît pe-aci să moară de foame, aci se tîrăște de la o zi la alta. Nu a mîncat nimic de alaltăieri. Afară doar de o banană, furată din coșul unui moșier.

Dar se pare că azi, norocul îi surîde. De la o fereastră, a ultimului vagon, o mînă grasă, încărcată de inele, i-a făcut semn să stea.

„Oricît, măcar un bănuț"... se gîndește stăruitor Naftari. Se și vede în ceainărie, lîngă ceașca fierbinte, aburind...

— Ține, hamal!... Și pe geam zbură o valiză grea, mare...

Naftari a vrut să sară în lături — și-a dat seama repede că nu poate duce uriașul geamantan. Dar cum să lași bagajul să cadă? Cu ce să-l plătească dacă se strică? S-a opintit din puținele-i puteri, dar parcă o stîncă neagră, uriașă s-a prăvălit peste el.

Capul s-a lovit sec de betonul peronului. O șuviță de sînge — puțin — i s-a prelins din colțul ofilit al gurii. Apoi s-a strîns lumea în jurul său. Dar Naftari nu mai știa nimic.

Curînd sosi polițaiul:

— Ce este? Ce s-a întîmplat?

O voce egală l-a încunoștiințat:

— A murit un hamal...

— A, un hamal!... Și, ca și cum s-ar fi întîmplat ceva lipsit de importanță, a început să scrie procesul verbal.

Moartea săracilor pe străzi, în gări, oriunde — nu-i ceva deosebit în Iranul năpăstuit de sărăcia exploatării.

O ÎNTÎLNIRE DE NEUITAT

Cu cîtă nerăbdare au așteptat pionierii de la Școala de 7 ani nr. 5 din Craiova această zi! Cîte pregătiri nu s-au făcut! Și acum, iată-i urcînd strada ce duce spre muzeu. Cineva deschise poarta grea de fier și pionierii intrară în curte. Privirile lor se îndreptară spre clădirea unde, cu mulți ani în urmă, în 1934, consiliul de război, unealtă servilă a regimului burghezo-moșieresc, a judecat procesul luptătorilor ceferiști și petroliști care în anul 1933 își ridicaseră cu fermitate glasul pentru dreptatea celor mulți.

Pășind pragul muzeului îți vin în gînd versurile Mariei Banuș:

„Sfielnic, pătrundem tăcuți
în muzeu,
Ecouri adînci ne-mpresoară.
Ascultă, ascultă, fiule,
Greu și crîncen
bătrînii luptară"

În sală, toate obiectele sînt ca atunci, în 1934: boxa acuzaților, banca apărării, cele cîteva bănci pentru public, masa consiliului de război... Pe pereți se găsesc, înrămate simplu, documente care ilustrează desfășurarea procesului, documente care arată că procesul comuniștilor s-a transformat într-un puternic act de acuzare împotriva regimului burghezo-moșieresc.

Toate aceste documente sînt privite cu multă atenție de pionieri. Pe fața lor citești ura împotriva regimului burghezo-moșieresc și admirația pentru vitejii luptători ai clasei muncitoare.

Astăzi, aici, în această sală a muzeului, ei se vor întîlni cu tovarășul Teodor Dărăbăneanu, vechi activist al partidului care le va povesti despre faptele glorioase de luptă ale comuniștilor.

Da, în această sală de muzeu, unde au fost judecați luptătorii comuniști, astăzi pionierii răspund mai hotărîți ca oricînd chemării „La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!" Glasuri puternice răsună: „Sînt gata întotdeauna". Întotdeauna, partid iubit, voi fi gata să lupt pentru cauza ta. Voi învăța în așa fel încît atunci cînd voi ajunge mare să pot duce mai departe cuvîntul tău, flamura ta biruitoare.

...Tăcuți, pionierii ascultă cu atenție ceea ce le povestește tovarășul Dărăbăneanu. Faptele de eroism și de sacrificiu ale comuniștilor au fost fără seamăn. Nici beciurile închisorilor, nici torturile nu i-au putut clinti de la lupta lor pentru cauza dreaptă a clasei muncitoare.

După ce tovarășul Dărăbăneanu povestește despre luptele greviste ale ceferiștilor de la Grivița, despre procesul înscenat conducătorilor ei, le spuse pionierilor:

— Priviți, din această boxă au luat cuvîntul cei mai devotați fii ai clasei muncitoare. Tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a înfierat crunta exploatare burghezo-moșierească.

Tovarășul Dărăbăneanu desprinse apoi de pe perete un document redactat la Paris, la 8 august 1934, de către Conferința internațională a ceferiștilor și femeilor ceferiștilor contra războiului și fascismului, din care citi:

— „Conferința internațională a ceferiștilor și femeilor ceferiștilor contra războiului și fascismului, luînd cunoștință de exploatarea nemaiauzită a ceferiștilor și ceferistelor din Romînia, ca și de verdictul de la Craiova, care condamnă ceferiștii de la București la mai mult de 100 de ani de temniță, ridică protestul ei energic și cere eliberarea imediată a vitejilor ceferiști romîni încarcerați".

★

...Astăzi, în sala în care s-a desfășurat procesul comuniștilor răsună cu putere cîntece revoluționare. Prin cîntece și versuri, pionierii cinstesc lupta comuniștilor care în anii grei, de teroare au luptat cu vitejie pentru cauza dreaptă a clasei muncitoare, pentru copilăria voastră fericită de astăzi.

RADU POPA

NE E DRAGĂ COLECTIVA

De foarte multe ori, în scrisorile trimise de prietenii mei corespondenți citesc vești despre aspectul nou al satului, despre belșugul pe care-l aduce gospodăria agricolă colectivă în viața oamenilor. Aproape toți îmi povestesc despre casele noi, frumoase pe care și le-au ridicat colectiviștii, despre faptul că și-au cumpărat mobilă nouă, biciclete, motociclete, radio și televizoare.

Din fiecare rînd scris de corespondenți răzbate căldură și mîndrie atunci cînd povestesc despre munca în colectivă, munca în comună pentru ridicarea unei școli noi, pentru înfrumusețarea căminului cultural, a parcului din jurul grădiniței de copii. La toate aceste transformări care se petrec în satele noastre participă după puterile lor pionierii și școlarii.

De cîte ori la colectivă munca cîmpului este în toi, apar și pionierii, cerînd să dea și ei o mînă de ajutor colectiviștilor. Iată, pionierii de la Școala de 4 ani din comuna Ogrezeni, raionul Videle, ne scrie pionierul Drăgușin Gheorghe, au adunat cocenii de pe lotul gospodăriei agricole colective „Victoria" de pe o întindere de aproape 3 ha. Alți pionieri de la Școala de 7 ani din comuna Chetriș, regiunea Bacău au plivit 5 ha de grîu, au îngrijit o parte din pomii fructiferi din livada gospodăriei colective.

Dragostea pentru gospodăria colectivă, pentru munca în livezi, grădini de zarzavat, îi fac pe școlari și pionieri să fie adeseori în preajma colectiviștilor, să dea și ei o mînă de ajutor atunci cînd este nevoie.

Cei mai mulți dintre pionierii care ne povestesc despre gospodăria colectivă ne

scriu: „vrem să devenim buni colectiviști, ne e dragă colectiva și vrem s-o vedem din zi în zi mai bogată, mai frumoasă".

ILEANA

Ce interesantă e freza universală!

AU SOSIT TEZELE!

Cu mult înainte de sosirea tezelor am început să mă gîndesc la ceea ce trebuie să fac pentru ca să fiu bine pregătită în trimestrul trei, trimestrul hotărîtor.

Iată de ce am învățat cu multă atenție fiecare lecție în parte, am făcut rezumate. Acum îmi este ușor să mă pregătesc; mi-a rămas numai să revăd notițele pe care le-am luat cu multă grijă și, aștept prima teză cu siguranța că-mi va aduce o notă bună.

OLTEANU CONSTANTINA
cl. a V-a,
com. Gruia, reg. Oltenia

Se apropie examenele

Noi, pionierii clasei a VII-a de la Școala de 7 ani din comuna Ulmeni-Sălaj, ne pregătim intens pentru ziua examenelor. Nu de mult, am început recapitularea materiei la toate obiectele. În pregătirea noastră pentru examene ne folosim și de notițele pe care le-am luat în timpul anului. De asemenea, ne ajută mult rezumatele, schemele pe care le-am făcut cu tovarășii profesori de limba romînă și matematici, în orele de consultații.

Pentru a fi cît mai bine pregătiți, elevii claselor a VII-a participă cu regularitate la orele de consultații care se țin în școala noastră. Învățăm cu sîrguință și sîntem hotărîți ca toți absolvenții clasei a VII-a să mergem mai departe pentru a învăța meseriile pe care le-am îndrăgit încă din timpul școlii.

UNGUR OTILIA
cl. a VII-a,
com. Ulmeni-Sălaj,
reg. Maramureș

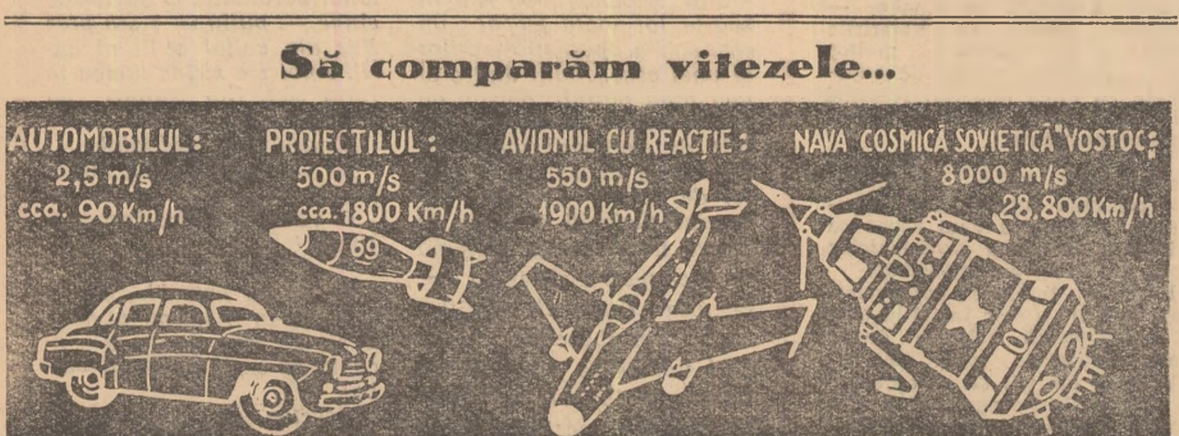
Două feluri de a fi ATENT

Sînt cu toții în aceeași clasă, a VII-a C, la Școala de 7 ani nr. 4 din Reșița. Tovarășul profesor explică lecția clar, pe înțelesul tuturor. In clasă e liniște. Atentă la fiecare cuvînt, pioniera Vizoc Elena notează pe caietul de notițe ideile principale, reguli, date. „Dacă ești atentă în clasă, ne spune ea, îți este mult mai ușor acasă cînd înveți, cînd îți scrii temele". Despre rezultatele atenției Elenei îți vorbește îndeajuns catalogul: 10 la limba romînă, 9 la anatomie, 9 la matematică.. Același lucru se poate spune și despre Onchiș Florian, și despre mulți alți pionieri. Dar vedeți voi, în clasa a VII-a C sînt două feluri de... atenție. Nu există două feluri de a fi atent? Ba da. Să-l luăm, de exemplu, pe Bîtea Dorel. La prima vedere nu s-ar putea spune că e un pionier indisciplinat. Nu se joacă cu guma sau cu nasturii de la haina și nici nu desenează cămile sau iepurași pe foile caietului de notițe. Ascultă. S-ar părea că e atent, dar „atent" în felul său. Privește în ochi pe tovarășul profesor, dar gîndurile îi sînt departe: poate la fotbal, poate la un film... Dacă-l pui să repete ultima frază a tovarășului profesor, tace. Clopoțelul a sunat. Dorel n-a „supărat" nici de data aceasta pe nimeni, dar... Și despre el îți vorbește catalogul: 4 la geografie, 5 la matematică...

Vezi tu, draga Dorel, nu e de-ajuns să nu fii indisciplinat, ci trebuie să te concentrezi asupra celor ce se discută în clasă, să-ți notezi ideile principale. Numai așa atenția la ore va da rezultatele dorite.

GETA COSTIN

Să comparăm vitezele...

(după gazeta pionierilor din R. D. G.—„Die Trommel")

Cît mai multe note bune

O preocupare de seamă a pionierilor de la Școala de 7 ani din comuna Zărnești, este învățătura. La panoul de onoare se găsesc fotografiile pionierilor care au numai note de 9 și 10.

Dar, noi nu ne-am mulțumit numai cu atît, i-am ajutat și pe ceilalți colegi rămași în urmă. De exemplu, pe pionierul Bucur Ștefan și Potîrniche Vasile.

Noi învățăm cu sîrguință pentru ca toți să încheiem anul școlar cu cît mai multe note bune.

POTÎRNICHE GHEORGHE
cl. a VII-a,
com. Zărnești, raionul
Rm. Sărat, reg. Ploiești

Din poşta SĂPTĂMÎNII

O dată cu sosirea primăverii, vîntul a adus pe aripile lui adieri proaspete, cu miros de muguri, ghiocei şi toporaşi. In calea ei, primăvara a trecut prin sate, oraşe şi, ca la un semn, acestea au căpătat o înfăţişare mai veselă.

Pionierii, dornici să-şi vadă oraşul, satul natal mai frumos, au dat o mînă de ajutor primăverii. Iată, mulţi pionieri şi şcolari din oraşul Uricani, regiunea Hunedoara, alături de cei vîrstnici, au sădit flori, au semănat iarbă în rondurile din faţa noilor blocuri muncitoreşti; pionierii din comuna Pietroşani, raionul Zimnicea, au ajutat la amenajarea parcului din faţa noii şcoli de 7 ani. Aleile parcului, străjuite de aproape 50 de pomi ornamentali, mulţimea de flori, băncile, dau un aspect plăcut parcului, comunei.

Noile construcţii care se ridică schimbă şi ele faţa locurilor, o înfrumuseţează. „Aproape 400 de ore de muncă patriotică au efectuat şcolarii şi pionierii la ridicarea celor şase săli de clasă din noua şcoală", ne scrie pioniera Vornicu Maria, din comuna Mînăstireni, regiunea Suceava. Dar, şi pionierii Calotă Mihai, Dorobanţu Valentin, Chiriţă Petre, Vîlcu Vasile şi mulţi alţii au dat o mînă de ajutor la ridicarea Şcolii de 7 ani din satul lor, satul Luptători, raionul Lehliu.

Fapte care vorbesc despre hărnicia pionierilor, sînt multe. Iată, cele peste 700 de ore de muncă patriotică efectuate de pionierii şi şcolarii din comuna Băcăleşti, regiunea Argeş, la montarea gardului din jurul şcolii de 7 ani; cele peste 5.000 kg de fier vechi adunate de pionierii din comuna Pietroiu, regiunea Bucureşti sînt numai cîteva exemple dar, fapte asemănătoare pot acoperi pagini întregi.

Ajutorul dat de pionieri la ridicarea noilor construcţii, la înfrumuseţarea satelor şi oraşelor, arată dorinţa pionierilor şi şcolarilor pentru înfrumuseţarea locurilor în care trăiesc, pentru înfrumuseţarea patriei noastre socialiste.

LIDIA VIŞAN

SPORT

Noi victorii ale sportivilor noştri

Din nou, în săptămîna care a trecut sportivii noştri au realizat performanţe de prestigiu. In fruntea lor se situiază strălucita victorie a reprezentativei R.P.R. de fotbal. Fotbaliştii noştri merită toate felicitările pentru acest frumos succes mai cu seamă că victoria a fost obţinută pe stadionul din Ankara, unde timp de 90 de minute, cei 50.000 de spectatori prezenţi la întîlnire au încurajat frenetic echipa Turciei. Unicul gol al meciului a fost înscris în minutul 73 de Dridea; deci, rezultat final: 1—0 pentru R.P.R.

La Bucureşti, cu prilejul campionatelor internaţionale de gimnastică, care s-au desfăşurat timp de 3 zile în sala Floreasca, atît gimnastele cît şi gimnaştii noştri au fost la înălţime. Maestra sportului Sonia Iovan, într-o formă excelentă, a cucerit titlul de campioană absolută. De asemenea, Elena Leuştean — clasată pe locul II — s-a arătat aceeaşi gimnastă de clasă care încîntă spectatorii prin exerciţiile ei graţioase. La băieţi, titlul de campion absolut a fost cîştigat de talentatul gimnast sovietic Viktor Leontiev. Locul II însă, a fost cîştigat de gimnastul nostru Frederic Orendi.

S-au obţinut rezultate frumoase şi în atletism. Florica Grecescu a doborît recordul R.P.R. pe 500 m. realizînd 1'15" iar Petre Asaftei sărind la prăjină 4,14 m a reuşit să realizeze un nou record R.P.R. la juniori.

Rezultate meritorii am obţinut şi în „Cursa Păcii". După 12 etape, echipa ţării noastre ocupă locul 3 în clasamentul pe naţiuni, iar dintre cicliştii romîni, Ion Cozma deţine locul 7 în clasamentul individual.

Pionierul Ionescu Petre, clasa a VI-a C, Şcoala de 7 ani nr. 124, se antrenează la ping-pong.

Un meci amical

Pe terenul sportiv „23 August" sînt mai multe echipe de handbal ale unităţilor de pionieri din oraş. Printre acestea recunoaştem echipa „Ştiinţa" a Şcolii medii nr. 1 „N. Bălcescu", echipa „Flacăra" şi altele. Iată că pe teren se face linişte. Se aude numai fluierul arbitrului care anunţă începutul competiţiei sportive. Primul meci se dispută între echipa „Ştiinţa" şi echipa Şcolii de 7 ani nr. 5. Iată, pe teren, mingea se află la Dan, care o pasează în adîncime lui Sift. Un moment jucătorii de la „Ştiinţa" plimbă mingea prin faţa careului, apoi, mingea ajunge în posesia lui Rotaru care, făcînd un salt frumos, înscrie un nou gol pentru echipa sa. Balonul aleargă din mînă în mînă la jucătorii de la echipa adversă. Jocul continuă cu înverşunare... Jucătorii din echipa noastră, pionieri fruntaşi la învăţătură, au jucat frumos, aşa că meciul amical s-a terminat cu scorul de 7—3 în favoarea noastră. La acest rezultat a contribuit mult şi portarul Vlăduţ Gheorghe care a fost tot timpul cu atenţia încordată la minge, şi Deculescu Ilie, Lozeanu Gabriel şi alţii. Unitatea noastră se mîndreşte cu echipa sa. Sîntem siguri că va participa cu succes la campionatele şcolare.

BRATIANU COSTEL
cl. a VII-a B,
Şcoala medie nr. 1. Călăraşi

Ne pregătim

În şcoala noastră sportul este o disciplină îndrăgită de foarte mulţi copii. Iată de ce, de îndată ce au sosit zilele însorite ale primăverii, ne-am şi făcut planuri pentru viitoarele întreceri sportive pe care le vom susţine cu echipele din şcolile vecine.

De pe acum pionierii Anderco Ion, Mareş Cleopatra, Ene Veron, Scînteie Ion şi mulţi alţii care fac parte din echipele de volei, handbal în şapte şi baschet se antrenează intens. Ei se pregătesc, sub îndrumarea tovarăşului profesor de educaţie fizică, pentru întrecerile sportive care se apropie.

MOSCOVICI IURI
Şcoala de 7 ani nr. 1, Iaşi

HARNICII gospodari la lucru

Fiecare gospodar harnic a căutat să folosească timpul prielnic al zilelor de primăvară pentru lucrări agricole în livezi, grădini, pe ogoare.

Printre gospodarii pricepuţi sînt şi micii naturalişti care lucrează din plin pe loturile şcolare. „Din primele zile de primăvară, ne scrie pionierul Turcu Aristotel din comuna Niţchidorf, regiunea Banat, am făcut două răsadniţe calde, am semănat roşii, ardei, varză şi o parcelă cu grîu ramificat".

Tot pe loturile şcolare pionierii fac multe experienţe. Lucrează cu soiuri noi de plante, după metode noi. „Pe lotul nostru am semănat porumb în cuiburi dispuse în pătrat, vrem să obţinem boabe frumoase şi mai multe decît în anii trecuţi", ne spune pionierul Voinescu I. Constantin, din satul Suhuleţ, regiunea Iaşi.

Dar pionierii se ocupă şi de îngrijirea pomilor fructiferi. „Pînă acum am plantat mulţi pomi fructiferi — ne scrie Scutea Victoriţa din comuna Nocrich, regiunea Braşov — şi-i îngrijim cu mult drag, iar ei ne vor răsplăti din plin cu fructele lor gustoase".

CONCURSUL CULTURAL ARTISTIC

Pe locul I

*Cu cîntecul tovarăş de drum, am pornit spre Casa de cultură din Pătîrlagele, unde s-a ţinut Concursul cultural-*artistic al pionierilor şi şcolarilor din raionul Cislău. După cîteva echipe, ne-a venit şi nouă rîndul. Am început programul intonînd cîntece închinate partidului, recitînd versuri despre partid şi patrie, despre minunata viaţă pionierească. Printre cele mai frumoase dansuri a fost „Dansul prieteniei", interpretat de noi. La sfîrşit, din mijlocul dansatorilor şi-a luat zborul un porumbel alb, simbol al păcii. Am fost mult aplaudaţi, şi ne-am bucurat aflînd că ne-am clasat pe primul loc.

IONESCU SIMONA
Şcoala de 7 ani Nehoiu,
regiunea Ploieşti

Mergem mai departe

Şi echipa artistică a unităţii noastre a participat la Concursul cultural-artistic. După cîteva dansuri specifice regiunii, cîntece şi poezii, pe scenă s-a urcat echipa de teatru care a prezentat piesa „Adevărata faptă a Lilianei Arghir".

Am fost mult aplaudaţi dar, ca să nu credeţi că mă laud, vă spun doar că la următoarea fază a concursului vom fi din nou prezenţi printre concurenţi.

MIHALACHE GICA
cl. a VII-a, com. Nicolae Jianu,
regiunea Galaţi

O ACTIVITATE RODNICĂ

Cercul literar al Casei pionierilor din Tîrgu Jiu este frecventat cu regularitate și cu interes de către purtătorii cravatelor roșii. Aici, viitorii meșteri a prozei și ai versului, harnici ucenici, încearcă deprinderea mînuirii verbului, lin și domol, sau iute ca limba de flacără...

Caută forma cea mai potrivită pentru exprimarea ideilor și sentimentelor inspirate de tot ceea ce e nou și măreț în jurul lor, ceea ce le creează minunata viață. Aici, școlarul clasei a III-a, emoționat, cu prima sa „lucrare" izbutită în versuri sau în proză se întîlnește cu colegii întru ucenicie din clasele mai mari ca, de pildă, Păsăreanu Mihai, de la Școala medie nr. 3, care a trecut de mult prin emoțiile începutului și acum se afirmă cu siguranța meșteșugului căpătat: *„Versul meu îl scriu cu mîna stîngă, / iar cu dreapta mînuiesc mistrie / și pun pietre noi la temelie".*

Dar cum acești viitori meșteșugari ai scrisului n-au uitat că sînt deocamdată școlari și că „temelia" lor este învățătura, în activitatea lor literară această temă e veșnic prezentă! Satirizînd pe o colegă căreia nu-i plăcea învățătura, Subotin Doina de la Școala medie „Ecaterina Teodoroiu", scrie: *„Dintre foi de cataloage / Curg sărmanele, oloage / Notele de doi și trei...".* Haranaciu Adrian, Brăiloiu Sanda și alții și-au țintuit cu talent în săgețile versului satiric cîțiva colegi îndărătnici la învățătură.

Receptivi la orice fel de schimbare petrecută în jurul lor, membrii cercului nu rămîn nepăsători nici la schimbarea anotimpurilor și astfel, ultimele ședințe au fost năpădite de iureșul versurilor despre primăvară. Badea Alexandra, din clasa a VI-a, Școala nr. 3, prezintă cercului „Ghiocelul": *„Cu tulpina lui gingașă / A ieșit acum la soare / Îmbrăcat de sărbătoare"..* Dar cum și Sanda știe că nu se face primăvară cu o singură floare, spune mai departe: *„Primăvara n-a sosit / Dar el vrea să-i dea de știre / Înaintea tuturor...".*

Cherciu Carmen, din clasa a VI-a Școala de 7 ani nr. 3 cîntă primăvara aceasta în care s-au aniversat 40 de ani de la crearea partidului: *„E primăvară între primăveri / Cu visul de pace-ntre vise / Mai nalt decît 'naltele vreri...".*

Orizonturile pionierilor și școlarilor de la cercul literar al Casei pionierilor din Tg. Jiu sînt din ce în ce mai largi și preocupările lor sînt multiple. Păsăreanu Mihai, de exemplu, dedică o poezie luptei Africii. *„...Tom, negrul cîntă / Un cîntec de luptă / Pe fața lui suptă / A rămas tatuată / Ura Africii toată!"* Iar Grapfel Maria, clasa a VI-a, Școala de 7 ani nr. 3, scrie în memoria lui Lumumba: *„Ai rămas ca o făclie / Și luminezi în zarea purpurie / Pămîntul Africii, însîngerat / Poporul congolez ne-ngenunchiat".*

Grama Mariana, Școala medie nr. 3 surprinde aspecte noi în Oltenia: *„Jiule cu apă lină / Du salutul meu, de vrei, / Jos la Rovinari, în mină / Sau la schela de țiței...".*

Învățătura, activitatea pionierească, aspecte din muncă, lupta pentru pace, realizări din raion și din orașul natal și multe altele sînt oglindite în versurile lor cu stîngăcia începutului dar cu căldură și dragoste de pionier!

Cele mai multe versuri însă citite și cizelate în cercul literar al Casei pionierilor din Tg. Jiu sînt versurile în care pionierii și școlarii cîntă partidul și aduc recunoștința lor pentru viața minunată pe care o trăiesc!

Urăm noi succese în activitatea lor membrilor Cercului literar al Casei pionierilor din Tg. Jiu.

M. CALIN

Prietenii cărţii

Lucrări trimise în cadrul concursului: „Pe tine te cîntăm, partid iubit!"

Partidului

Tu ești bun ca un părinte
Ce cu grijă își îndreaptă
Fiii săi tot înainte
Către viața-adevărată.

Te iubim, părinte drag,
Pentru slovele din carte,
Pentru luminosul steag
Pentru case și palate.

Cînd în juru-ne privim
Viața nouă-nfloritoare,
Cu căldură-ți mulțumim
Far al clasei muncitoare.

ANGHEL OCTAVIAN
cl. a IV-a A, Școala medie nr. 1 Agnita, reg. Brașov

Zborul visurilor mele

Partidul e leagănu-n care-mi cresc visele...
Unele sînt plăpinde și abia învață să zboare
altele s-au prefăcut în albatroși curajoși
și plutesc fără teamă spre soare.
Zborul visurilor mele
peste veacul acesta lucind
se îndreaptă
prin muncă și cîntec,
spre tine,
partid.

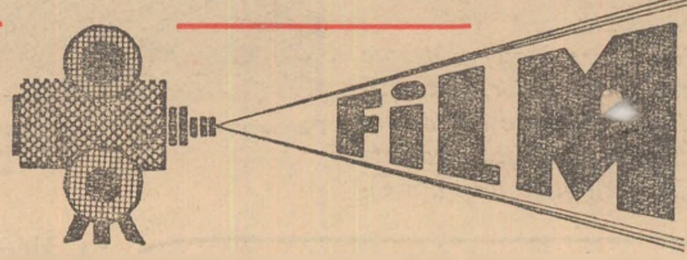
DAN FLORIN CALDARUȘE
elev Școala de 7 ani „1 Mai" Drăgășani, reg. Argeș

Sînt pionier

Sînt pionier și port cu drag cravată,
E roșie ca focul, învăpăiată
În sîngele vărsat de muncitorii
Ce au deschis eliberării zorii.

Sînt pionier și am să fiu cinstit
Vlăstar al scumpului partid,
Care-mi îndrumă pașii mei în viață,
Cu luminoasa, părinteasca lui povață.

PATRAȘCU DORIN
cl. a V-a, membru al cercului de creație literară al Casei pionierilor, Tg. Jiu

Astăzi vă prezentăm:

„PIONIERIA" — film documentar

Un pionier cu ochii strălucitori recită versuri calde închinate părintelui drag, partidul. Sîntem oare într-o sală de festivități, la o școală sau într-o casă a pionierilor? Nu, de data aceasta ne aflăm în fața ecranului. Iar pe ecran se desfășoară, dragi copii, filmul „Pionieria" nr. 2. În fața noastră se perindă imagini luminoase. Iată un grup de pionieri care pășesc cu admirație și respect în sălile Muzeului de istorie a partidului. Alții, rîd fericiți de la fereastra unui bloc nou ridicat, alții jucîndu-se veseli în parcuri, sau învățînd cu luare aminte din manualele primite gratuit. Și în fiecare dintre ei vă veți recunoaște, veți recunoaște viața luminoasă pe care o trăiți.

Iată și viitorii campioni! Deocamdată sînt foarte tineri. Ei n-au uitat că în primul rînd pentru a fi fruntași la sport trebuie să fie fruntași la învățătură. Dar dacă vreți să faceți cunoștință cu ei, îi veți vedea la film. Sînt șapte frați (o familie, după cum vedeți, foarte numeroasă) iar sportul cel mai preferat de ei este ciclismul.

A sosit primăvara... La Cisnădie, ca și în nenumărate locuri din țară, primăvara s-a reîntîlnit cu vechii ei prieteni, pionierii. Cum s-a petrecut această întîlnire? Veți afla urmărind întîmplările din parcul Casei de cultură din Cisnădie.

Vă interesează, desigur, și vești de peste hotare. De la copiii din Cuba, de pildă...

În mijlocul copiilor, iată-l pe conducătorul revoluției cubane, Fidel Castro; stă de vorbă cu ei, cu cei mai mici fii ai noii Cube care sînt mîndri de cuceririle părinților lor.

La sfîrșit, o mică surpriză: Strelka și familia ei. O cunoașteți, nu?

Documentarul „Pionieria", prezentat trimestrial de către Studioul de filme documentare „Alexandru Sahia"-București — vă așteaptă, dragi pionieri, pe ecranele cinematografelor, pentru a vă bucura cu imaginile însorite ale vieții noastre. Vă așteaptă pentru a vă aduce vești interesante din țară și de la prietenii de peste hotare.

M. DIACONU

Citiți această carte

PALATUL PRIMĂVERII de V. MĂNUCEANU

Ați auzit de „Abatrosul" cu fuselajul zvelt, care după ce a atins înălțimea de 2.000 m s-a făcut nevăzut în zbor, sigur și elegant, departe, spre zările albastre? Dar de complicatele navo-modele menite să înfrunte furtunile mărilor și oceanelor?... De un aparat de radio în... săpunieră sau de vestitul YO3KAP?...

Un tren expres iese în plină viteză din tunel, trece ca fulgerul pe lîngă sate și cantoane și se oprește în fața unei importante gări, tocmai lîngă castelul de apă, instalat într-o cameră...

O altă imagine: Grav, cu ochelarii pe frunte, îmbrăcat în halat alb, chimistul-savant, după ce a închis curcubeul în eprubete și a dezlănțuit jerbe de scîntei multicolore, declară solemn: „Cea mai grea parte a chimiei este... spălatul recipientului".

Ați văzut vreodată cum înflorește pînza? Dar scatii în „pensiune" și cu telegraf la dispoziție? Nu? N-ați văzut? Bineînțeles, mulți o să credeți că toate acestea se pot întîmpla numai în filme sau în cărțile cu povești. Ei bine, eu am văzut. Le-am văzut pe toate, și mai multe chiar...

Le-am văzut aievea și am și citit despre ele. Le-am văzut într-o clădire luminoasă, albă, într-un parc pe dealul Cotrocenilor: Palatul pionierilor din București. *Le-am revăzut citind despre ele în interesanta carte „Palatul primăverii" scrisă de V. Mănuceanu, pentru pionieri și școlari, ba chiar și pentru cititorii mai mari...*

„Palatul primăverii" este un palat real, unde mii de pionieri bucureșteni desfășoară o activitate multiplă și pe care zeci de mii de pionieri din țară îl vizitează. Cartea scrisă de V. Mănuceanu te poartă, rînd pe rînd, în cele 50 de cercuri și cluburi pe specialități, dîndu-ți posibilitatea și ție, pionierule din cel mai îndepărtat sătuc al patriei noastre să cunoști aspecte din bogata și însuflețita activitate din el. Să cunoști acest minunat dar făcut de partid pionierilor — Palatul pionierilor din București.

M. LASTUN

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii" tel. 17.60.10, 17.60.20; Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"